

Bestemmelser, jeg har omtalt. Det er mit Haab, at den Formodning, som ogsaa er kommet til Orde i Udvalgets Betænkning om en saadan Revision af Skattelovgivningen, snarest maa blive til Virkelighed, ikke mindst fordi der tiltrænges en helt anden Affattelse af disse Love. De kommunale Skattelove er jo med det Indhold, de nu har, næsten ikke til at praktisere, efter at Statsskatteoven paa saa mange vigtige Punkter er ændret, og derfor ikke er det rette Forhold mellem disse to Skatteordninger. Det er ikke mindst dette, en Revision maa tage Sigte paa.

I Haab om, at dette Arbejde snarest maa blive optaget, og i Forventning om, at de Ændringer, som Udvalget som Helhed og Udvalgets Flertal her har stillet, maa blive vedtaget, skal jeg anbefale dem til Tingets Velvillie. Det er mit Haab, at disse Ændringer vil faa et stort Flertal i dette høje Ting, og at det derefter ogsaa vil lykkes os at faa dem vedtaget i det andet høje Ting.

Frøkjær: Som ærede Medlemmer vil se af Betænkningen, er hele Udvalget enigt om, at der, for at muliggøre en mere retfærdig Skatteligning, maa gennemføres Ændringer i de nugældende Regler for den kommunale Beskatning. Udvalget er ogsaa enigt om, at det maa være midlertidige Ændringer, og i det hele taget om, at der — som der staar i Betænkningen — maa foretages en gennemgribende Reform af den kommunale Skattelovgivning; og endelig er Udvalget enigt om, at Forslag herom ønskes fremsat snarest muligt. Men naar vi saa skal til at gennemføre disse Ændringer, hører Enigheden desværre op. Mindretallet, paa hvis Vegne jeg taler, er betænkeligt ved at gaa med til saa gennemgribende Ændringer som af Flertallet foreslaaet, særlig da det er midlertidige Ændringer; vi mener, at der meget vel med de Ændringer, som vi kan gaa med til, kan foretages en retfærdig Ligning, og Mindretallet tillader sig derfor under Nr. 1 at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Grænserne for Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenten bliver den samme som i den nugældende Lov af 1903.

Allerede ved Sagens første Behandling udtalte jeg min Betænkelighed ved at gaa med til de af Ministeren foreslaaede Ændringer, og jeg foranledigede, at Sagen blev henvist til et Udvalg, skønt de andre tre Partiers Ordførere var enige om at give Forslaget deres Tilslutning — Venstres

Ordfører takkede endog Ministeren for dets Fremsættelse. Det har nu vist sig under Udvalgsbehandlingen, at ogsaa Flertallet har faaet Betænkeligheder, idet det under Punkt 2 foreslaar at nedsætte Procenten fra 85 til 80 og tillige sammen med os andre foreslaar at ændre Tallet 1500 til 1300, og det kan jeg kun glæde mig over. Jeg vil haabe, at der ved Sagens fortsatte Behandling her i Rigsdagen maa komme endnu flere Betænkeligheder frem, saa at vi maaske alligevel kan blive enige til Slutning.

Mindretallet kan altsaa gaa med til at nedsætte de 1500 Kr. til 1300, men vi vil foretrække at blive ved de Nedsættelses- og Forhøjelsesprocenter, som vi har i den gamle Lov. Vi mener ikke, det er rigtigt at gaa saa langt som af Flertallet foreslaaet, thi man vil derved fritage en stor Del, ja, maaske over Halvdelen af Kommunens Skatteydere for at svare i hvert Fald noget nævneværdigt Beløb i Skat. Det er det, vi er imod, thi vi mener, at vi derved fritager en hel Del af Skatteyderne for Ansvar, vi fritager dem for at have Interesse i Kommunens Økonomi, og det, mener vi, er uheldigt. Selv om de kun skal betale en lille Skat, skal de have Lov at vide, at ogsaa de er interesserede i et ordentligt og økonomisk Styre af Kommunen; de skal ikke blot være interesserede i at kræve og kræve, fordi de ved, at de ikke selv skal betale noget. Naar man forhøjer Grænsen for det frie Skøn til 1000 Kr. i Landkommunerne og til 1300 Kr. i Købstadkommunerne og desuden giver et Fra- drag paa 200 Kr. for hvert Barn, hjælper man efter vor Mening alle dem, som er vanskeligt stillede med Hensyn til at betale Skat. En Mand paa Landet med 1800 Kr.s Indtægt og en Mand i Byen med en Indtægt paa 2100 Kr. kommer, naar han har fire Børn, under det frie Skøn. Vi mener, det er tilstrækkeligt, og derfor tillader vi os at stille Ændringsforslaget under Nr. 1 og anbefaler det til Tingets Velvillie.

Martin Hansen: Da mit Partis Ordfører, som var Ordfører ved Sagens første Behandling, ikke kan være til Stede i Dag, skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger angaaende de stillede Ændringsforslag, og jeg skal da tillade mig at anbefale Tinget at vedtage dem, der er stillede af Udvalgsflertallet. Jeg gør det saa meget hellere, som man fra anden Side har været lydhør overfor de Betragtninger,